

Evangelí del dijous de la setmana IV de Pasqua: Déu, sempre amb nosaltres

Evangelí i comentari del dijous de la setmana IV de Pasqua. “Us ho dic ara, per endavant, perquè, quan passi, cregueu que jo soc”. Déu és sempre al costat nostre com un Pare amorós. En els moments difícils, recordem que “ell és la nostra pau”.

Evangelí (Jn 13, 16-20)

En veritat, en veritat us ho dic: el criat no és més important que el seu

amo, ni l'enviat més important que el qui l'envia. Ara que heu entès tot això, feliços de vosaltres si ho poseu en pràctica! No parlo per tots vosaltres. Sé qui vaig escollir, però s'havia de complir allò que diu l'Escriptura: el qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer. Us ho dic ara, per endavant, perquè, quan passi, cregueu que jo soc. En veritat, en veritat us ho dic: qui acull els qui jo enviaré, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat.

Comentari

“El qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer”. Jesús adverteix als apòstols que el trairà un amic íntim; només pot ser un d'ells. Tot i això, davant d'aquesta commoció inesperada, no han de tenir pas por. De fet, quan es produeixi, aquesta

traïció serà un senyal per a ells, perquè “cregueu que jo soc”. La frase “jo soc” és una afirmació vetllada de la seva divinitat. D’aquesta manera l’esdeveniment confirmarà els apòstols en la fe. Se’ls demana que s’aferri a la seva creença en ell com a Fill de Déu, fins i tot quan el vegin crucificat a la creu. Sabem que els apòstols van fugir; després, però, recordarien l’advertiment previ de Nostre Senyor. I malgrat que sens dubte estaven molt sacsejats, en el moment de la Resurrecció estaven reunits novament com a grup.

A la vida ens trobem amb moltes sorpreses; i algunes no les esperem. Fins i tot podem patir un contratemps que sembla desastrós. Aquest daltabaix, però, no ens ha de desconcertar; “no és el servent més que el seu senyor”, diu Jesús, i certament aquestes decepcions també ens esdevindran a nosaltres. Cada vegada que apareix la creu a la

nostra vida, cal que recordem les paraules de Nostre Senyor i reafirmar la fe com a deixebles seus. Fins i tot ens podem identificar amb ell quan som defraudats per altres.

Immediatament abans d'aquest episodi, Jesús havia rentat els peus dels seus deixebles, una tasca molt servicial que en aquella època només feien els serfs. També havia ordenat que els apòstols se servissin sempre els uns als altres com l'havien vist fer a ell. Cal intentar imaginar Jesús agenollat i prenent amb afecte el taló del peu de Judes per rentar-lo. Llavors les paraules del Salm citat per Nostre Senyor –“el qui compartia el meu pa, m’ha traït el primer” (Sl 41, 10)– adquireixen un significat addicional més enllà del metafòric. És una altra prova i recordatori que res no queda fora dels plans de Déu. Jesús sabia des del principi el que ocorreria, i que era per a la realització de la nostra salvació.

Passi el que passi a les nostres vides,
podem estar segurs que Déu ho
disposa tot en bé dels qui l'estimen
(cf. *Rm* 8, 28).

Photo: Gabriel Jimenez
Unsplash // Andrew Soane

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-iv-de-pasqua-
deu-sempre-amb-nosaltres/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-iv-de-pasqua-deu-sempre-amb-nosaltres/) (15/08/2025)